

СПУЖЕНА ПОЩА

София гледа към резервната скамейка на НАТО

До министър-председателя Филип Димитров
Копие: до президента на републиката д-р Желев,
25 май 1992 г.

СОЛОМОН ПАСИ,
президент на Атлантическия клуб в България

Поздравявам Ви за доверие, което получи Вашето правителство.

Искрено се надявам, че ще придвижи най-енергично някои от въпросите, възникнали от досегашния

кабинет. Длъжен съм да Ви съобща, че един от тях е и въпросът за нашето членство в НАТО.

Дипломатическите демарши на Централноевропейската тройка, включи-

телно и претенциите ѝ за приоритетни отношения с НАТО показват, че страната ни доста се бави и започва да се ориентира към скамейката на резервните играчи. И при това съвсем не-

заслужено. Като се сравняваме със съюзниците си от бившия Варшавски договор, нашата страна бе първата, в която най-решително и отговорно бе поставен въпросът за неговото разпускане.

Група български депутати беше първата, която посети щабквартирата на НАТО и повдигна въпроса за наше членство. Пак нашият парламент беше първият, в който беше произведена декларация, визираща наше членство в НАТО и ЗЕС. И пак нашата страна беше първа извън НАТО, която роди свой Атлантически клуб, който по авторитет и доверие пред НАТО изпреварва дори редица държавни институции. А членството ни във всички европейски структури е теза, която президентът защитава безспир, откак е встъпил в длъжност.

Тосет, господин министър-председателю, ако има основания за приоритетни отношения между някои държави и НАТО, то България сигурно е сред тях. И ако досега членството ни в Съвета на Европа, начало-

то на преговорите по асоцииране към ЕО или правителствените промени поглъщаха усилията на Вашите министри, то вече остават малко оправдания за пасивност на страната около кандидатурата ни в НАТО. Защото ако се бавим да реализираме тази спечелена с усилия преднина, нищо чудно и да я загубим.

Поради това апелирам към Вас, щото час по-скоро Вашето правителство да заяви официално пред Североатлантическия съвет, че кандидатурата на България за членство в НАТО следва да се разглежда в първия случай, в който се постави въпросът за разширение на съюза. Целесъобразно е, успоредно с това, подобна заявка да бъде съответно направена и пред Западноевропейския съюз. (ЗЕС)

Вярвам, че ще формулирате заявката на страната ни така, че тя да не бъде отхвърлена. Не се съмнявайте, че в подобно народополезно начинание можете да се опрете на интелектуалната мощ и политическия авторитет на Атлантическия клуб, чийто член-основател сте и Вие.